

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2020 yılı 3. sayı;

Dergimizin bu sayısında, bilimin temel ilkeleri ve bilginin paylaşımının değeri gözetilerek hazırlanıp sunulmuş, bilgi dağarcığınıza önemli katkılar sunacağına inandığımız, 6 özgün araştırma, 1 derleme, 4 olgu sunumu, 1 editöre mektup ve 1 editöre mektup cevap yazısı yer almaktadır.

Dergimizde yer alan ilk özgün makalede, miyop ve miyopik astigmatizmalı hastalarda tek aşamalı transeptilyal fotorefraktif keratektomi (tFRK) ve konvansiyonel alkol yardımcı FRK (aFRK) sonrası asferiklik ve yüksek sıralı aberasyon (YSA) sonuçlarını karşılaştırmak amaçlanmıştır. Özülken ve İlhan'ın yaptığı ve 54 hastanın 108 gözünün dahil edildiği çalışmada hastaların tercihine göre yirmi yedi hastaya tFRK ve diğer yirmi yedi hastaya aFRK uygulanmıştır. Tüm YSA'lerden etkilenen aberasyon katsayısı değeri açısından değerlendirildiğinde, aFRK'nin daha iyi sonuçlar verdiği, postoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, sferik eşdeğer, asferiklik ve YSA değerlerinin ise her iki yöntemde birbiri ile benzerlik gösterdiği bildirilmiştir (bakınız sayfa 127-132).

Dergimizde bilginin paylaşımına Hindistan'dan katkı sunan Garg ve ark.'larının katarakt cerrahisi geçiren hastalarda kuru göz insidansını ve etkenlerini araştırdıkları özgün çalışmada, katarakt cerrahisi sonrası kuru göze oldukça sık rastlandığı ve bu durumun demografik ve antropometrik profil, cerrahi girişim tipi, mikroskop ışığı ile etkileşim süresi, kullanılan enerji miktarı gibi değişkenlerden hemen hemen bağımsız bulunduğu bildirilmiştir. Olumlu bir bilgi olarak bu hastalarda kuru göz semptom ve bulgularının genellikle geçici olduğu belirtilmiş fakat geçme süresi konusunda daha uzun süreli izlem çalışmalarına ihtiyaç duyulduğu da vurgulanmıştır (bakınız sayfa 133-142).

Bir diğer özgün makalede Eroğlu ve ark., akomodatif, parsiyel akomodatif ve infantil ezotropyalı olguların aile bireylerinde kalıtım rolü ve akraba evliliklerinin prevalansı üzerindeki çalışmalarının sonuçlarını paylaşmışlardır. Yazarlar bu tip kaymalarda sporadik ve non-Mendelian kalıtım paterninin otozomal resesif kalıtım paterninden daha sık olarak rastlandığını ve ezotropya olgularının ailelerinde şaşılık ve mikrotropya görülme sıklığının ise genel popülasyondan daha yüksek olduğunu bildirmişlerdir (bakınız sayfa 143-150).

Nalci ve ark. dermatoşalazis hastalarında üst kapak blefaroplastisinin kontrast duyarlılık üzerine etkilerini sorguladıkları araştırmalarında olguların özellikle yüksek uzaysal frekanstaki kontrast duyarlılıklarının anlamlı olarak arttığını saptamışlardır. Sonuç yorumlarında, bu objektif

verilerin ışığında yaşlı hastalarda blefaroplastinin ek fonksiyonel endikasyonu olabileceği çıkarımını paylaşmışlardır (bakınız sayfa 151-155).

Özcan ve ark., uvea melanomu olgularında görüntü kılavuzlu non-invaziv fiksasyon kullanılan CyberKnife cihazı ile stereotaktik radyocerrahi uygulamışlar ve tedavinin erken dönem sonuçlarını, yan etkilerini ve radyasyon retinopatisi için risk faktörlerini retrospektif olarak incelemişlerdir. Çalışmalarının sonucunda bu tedavinin, uvea melanomunda göz koruyucu tedaviler içinde değerlendirilebilecek etkin ve yan etki profili güvenli bir yöntem olduğunu saptamışlardır (bakınız sayfa 156-162).

Diyabetik maküler ödem (DMÖ), diyabete bağlı görme kaybının en sık sebebidir ve bu nedenle tanısı ve tedaviye cevabının takibi önem taşımaktadır. Optik koherens tomografi (OKT), DMÖ'nün objektif değerlendirilebilmesi; ayrıca seröz maküla dekolmanı (SD), vitreoretinal ara yüz patolojilerinin saptanmasında değerli bilgiler vermektedir. Eraslan ve ark., DMÖ nedeniyle anti-VEGF tedavi planlanan hastalarda OKT kullanarak yaptıkları araştırma sonucunda; DMÖ'ye SD'nin eşlik etmesinin tedavi ihtiyacını arttırdığını ancak sonuç görme keskinliği ile ilişkili olmadığını tesbit etmişlerdir. Bunun yanında, yine OKT ile saptanan elipsoid zon düzensizliği, retina iç katmanlarında disorganizasyon ve epiretinal membran varlığının ise görme keskinliğini olumsuz etkileyen faktörler olduğunu belirtmişlerdir (bakınız sayfa 163-168).

Dergimizin bu sayısında yer alan ve Pınar Çakar Özdal tarafından hazırlanan derleme yazısının konusu; ülkemizde görülen non-enfeksiyöz üveitlerin en önemli nedeni olan Behçet üveitinin tanısı ve tedavisinde güncel yaklaşımlardır. Yazıda Behçet üveiti konusunda çok değerli bilgiler paylaşılmakta; bu hastalığın genç erişkinlerde daha sık görülmesi ve körlük potansiyeli taşıması nedeniyle erken tanı ve immünmodülatör ve gerektiğinde biyolojik ajanlar ile yapılan agresif tedavisinin görme prognozunun iyileştirilmesinde en önemli faktörler olduğu vurgulanmaktadır (bakınız sayfa 169-182).

Mukopolisakkaridozlar, kalıtsal lizozomal enzim eksikliklerinden kaynaklanan, glikozaminoglikanların hücre içi ve hücre dışında yaygın birikmesi ile sonuçlanan bir grup hastalıktır. Karaküçük ve ark.'nın iki mukopolisakkaridozlu olgunun *in vivo* konfokal mikroskopi ve ön segment OKT bulgularını değerlendirdikleri sunumlarında hastalığa bağlı makroskopik ve mikroskopik kornea değişikliklerinin saptanmasında bu görüntüleme teknolojilerinin kullanılmasının güncel bilgilerimize yararlı katkılar sağlayacağı bildirilmektedir (bakınız sayfa 183-186).

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Dergimizdeki bir diğer olgu sunumu çok nadir rastlanan bir klinik durum olan unilateral retina pigment epitel disgenезisi (URPED) ile ilgilidir. Berrak Şekeryapan Gediz, bu ilginç olgu sunumu ile özellikle gençlerde görme kaybına sebep olan URPED ve ona sekonder gelişen tip 2 neovaskülarizasyon konusunda bilgilendirmeyi amaçladığını belirtmektedir (bakınız sayfa 187-189).

Gediz ve Şekeroğlu, yine oldukça nadir görülen multipl optik disk anomalileri ve fovea plana birlikteliğinin gösterildiği bir başka olgu sunumu ile bilgilerimizi tazelemekte ve multimodal görüntüleme yöntemlerinin kullanılmasının nadir görülen anomalilerin tanımlanmasını kolaylaştırdığını vurgulamaktadırlar (bakınız sayfa 190-192).

Kıyat ve ark.'nın olgu sunumunda ise akut maküler nöroretinopatinin bir varyantı olan ve etiyojisinde retinal iskemiye neden olan vazopressör maruziyeti ya da mikrovasküler retinopatiye neden olan sistemik hastalıklar düşünülen parasantral akut orta makülopatiye dikkat çekilmektedir. Yazarlar spektral domain OKT'de iç nükleer ve dış pleksiform tabakalarda bant şeklinde reflektivite artışının gösterilmesinin bu klinik antitenin tanı ve ayırıcı tanısında önemli olduğunu bildirmekte, bununla beraber multimodal görüntüleme ile tanının desteklenmesinin gerekliliğini de vurgulamaktadırlar (bakınız sayfa 193-196).

Dergimize Beuy ve Wiwanitkit tarafından gönderilen Editöre mektup yazısında, bir önceki sayıda yayınlanmış olan "COVID-19 Salgını: Göz Hekimlerine Yönelik Klinik Bilgilendirme" başlıklı yazı ile ilgili olarak görüş paylaşılmaktadır. Yazarlar COVID-19 salgını sırasında izlenen genel oftalmolojik yaklaşımın dünya çapında benzerlik gösterdiği, göz

hekimlerinin mesleki nedenlerle COVID-19 ile enfekte olma riski taşıdığı konularında fikir birliğine sahip olduklarını belirtilmekle beraber göz hekimlerinin COVID-19 ile enfekte olduğunun henüz bildirilmediğini söyleyerek bunun olası nedenlerini tartışmakta ve sonuç olarak alınması gereken evrensel koruyucu tedbirlere vurgu yapmaktadırlar (bakınız sayfa 197).

Editöre mektup yazısına Bozkurt ve ark. tarafından verilen yanıtta, hastalığı ilk olarak fark eden ve dünyayı alarma geçiren Li Wenliang'ın Wuhan'da çalışan bir göz hekimi olduğu ve bir glokom hastasıyla temas sonrası enfekte olarak hayatını kaybetmiş bulunduğu belirtilmiştir. Qiao ve ark. tarafından yazılan "Çin'in Wuhan Bölgesinde Semptomatik COVID-19 Göz Hastalıkları Çalışanları" başlıklı makale ve yine aynı bölgeden Çin Kızılhaç Vakfı ve Wuhan Sağlık Komisyonu'ndan elde edilen veriler ışığında tahmini COVID-19 insidansının, göz hekimleri ve diğer sağlık çalışanları arasında benzer olduğu görülmektedir. Yazarlar, bu bulgulara dayanarak, göz hekimleri arasında hastalığın nadir olduğunu veya göz hastalıkları servislerinin diğer tıbbi servislere göre daha az risk taşıdığını söyleyemeyeceklerini ifade etmişlerdir. Bununla beraber buluşulan ortak nokta, göz hekimleri, sağlık çalışanları ve hastaların tümüne yönelik koruyucu tedbirleri içeren önlemlerin evrensel ölçekte benzer ve vazgeçilmez olduğudur (bakınız sayfa 198-199).

Saygı ve sevgilerimizle

Editöryel Kurul Adına

Dr. Tomris Şengör